

Namens het College van Kerkrentmeesters van de Hervormde gemeente te Alblasterdam – en als privé-persoon - roep ik u op om ten aanzien van het door de Tweede Kamer aangenomen wetsvoorstel inzake het stoppen van informatievoorziening (inzake mutaties) vanuit BRP naar SILA hieraan geen uitvoering te geven.

Allereerst is het door de indiener geschetste probleem van het aanschrijven vanuit de islamitische organisaties naar hun leden een drogreden, elke burger kan bij de BRP bezwaar maken tegen het registreren van zijn religie c.q. bezwaar maken tegen de doorgifte van die data.

Dat nota bene uit de islamitische hoek een oproep komt die uitgelegd moet worden als een oproep tot scheiding tussen kerk en staat is een gotspe. De overgrote meerderheid van de staten met overwegend islamitische burgers heeft juist geen effectieve scheiding tussen kerk en staat. Zodat er inderdaad door die staten en haar organen gebruik (en mogelijk misbruik) kan worden gemaakt van die privacy-gevoelige data.

Dat de indienster hier een overgevoelige reactie in heeft is begrijpelijk, maar niet zomaar te vertalen naar de Nederlandse situatie.

Als zij al over die BRP-SILA koppeling een negatief oordeel heeft dan had een goede informatie-campagne vanuit de overheid (of andere organisaties) de betrokkenen er op moeten wijzen dat zij het recht hebben om die geloofsregistratie uit het BRP te laten verwijderen c.q. niet in te laten schrijven.

Dat u daar de betrokken indienster niet op heeft gewezen in het debat lijkt te wijzen op een onvoldoende kennisniveau bij de minister c.q. diens ambtenaren, dan wel op een opzettelijk nagelaten argumentatie om het probleem groter te laten lijken dan het is en daardoor de indruk te wekken dat er in Nederland een zorgelijke band is tussen kerk en staat.

En dan krijgt het de smaak van politieke onwil om de bestaande praktijk via een omweg te saboteren en als bewindsman politiek mooi weer te blijven spelen.

De bestaande vorm van automatische mutatiedoorgifte inzake BRP gegevens aan SILA heeft prima gefunctioneerd en levert een aanzienlijke besparing van kosten en personele inzet op voor alle religieuze gemeenschappen die van die koppeling gebruik maken.

In de toelichting bij dit besluit wordt er gesteld dat dit Besluit niet leidt tot extra kosten bij personen of bedrijven, dit is een manipulatieve manier van toelichting geven bij een overheidsbesluit. Immers kerken en religieuze gemeenschappen zijn geen bedrijven of personen, maar organisaties en door deze nadrukkelijk niet benoemen maakt de overheid zich schuldig aan manipulatief taalgebruik.

Dat is geen goede aanpak voor een overheid, zeker niet in verkiezingstijd, immers diezelfde overheid moet zuiver argumenteren en eerlijk benoemen wat de gevolgen zijn van haar besluiten voor alle betrokkenen. Immers zonder die integere werkwijze verliest de overheid zijn morele gezag en wordt politiek en elk overheidsorgaan bezien met een bril van “alternatieve feiten”.

Elke bewindspersoon of ambtenaar die dergelijke besluiten zo in de wereld brengt verdient oneervol vertrek c.q. ontslag vanwege diens uiteindelijk moraal- en gezagsondermijnend gedrag.

Dit aspect van loslaten van de BRP-SILA gegevensverstrekking kost de religieuze organisaties wel degelijk veel geld, geld dat daardoor niet meer gestoken kan worden in andere belangrijke sociaal-maatschappelijk werk, minima-ondersteunende en in algemene zin samenhang bevorderende activiteiten.

Wij wijzen het loskoppelen van de SILA van de BRP apert af. Het dient geen enkel maatschappelijk doel maar brengt slechts (financiële) schade toe en niet alleen aan de geloofsinstellingen zelf.....

Waar bij het herzien van de regeling gemakshalve aan voorbij wordt gegaan, is het gegeven dat vanuit

de kerkelijke organisaties ondanks de afnemende kerkgang jaarlijks heel veel geld wordt besteed aan goede doelen. Maatschappelijke problemen die niet van overheidswege worden bekostigd.

KERKBALANS

De actie Kerkbalans (o.a. RK en PKN kerkgenootschappen) bracht in 2015 179,6 miljoen euro op. De cijfers voor 2016 zijn nog niet bekend. Voor het goed werken van de deze gezamenlijke actie van kerkgenootschappen, is een gedegen ledenadministratie via SILA onontbeerlijk. Lees: de kerk moet in verbinding staan met de leden van haar (geloofs)gemeenschap. Deze actie is nodig om de kerk te laten

bestaan. Maar de kerk doet meer dan het houden van vieringen. In 2016, zo blijkt uit het

Armoedeonderzoek, klopten steeds meer mensen aan bij de kerk om hulp. In 2015 werd er al meer dan

36 miljoen euro door de kerken aan acute hulp verstrekt, nog los van het aantal uren die er door vrijwilligers in werden gestoken (1,25 miljoen uren wat staat voor een bedrag van 38,8 miljoen euro)!

LOSKOPPELING SILA

Door SILA nu los te koppelen van de burgerlijke administratie (BRP) - mensen melden zich bij verhuizing nu eenmaal niet altijd bij de kerkelijke administratie en sommigen zijn ook gewend dat het automatisch gebeurt - gaat er een belangrijke verbinding verloren om met deze mensen en via deze mensen met anderen in contact te komen. Hierdoor kunnen kerkelijke organisaties hun pastorale taak minder goed vervullen.

VERGRIJZING (BABYBOOMGENERATIE)

Daarnaast hebben we te maken met een toenemende vergrijzing in Nederland, wat op haar beurt ook weer zal lijden tot afname van kerkbezoek en teruglopende betrokkenheid bij de kerk. Het overgrote deel van de bekende babyboomgeneratie is al met pensioen. Jaarlijks verhuizen c.q. overlijden zo'n 20% van de mensen binnen de geloofsgemeenschappen. Het is daarom van belang om van iedereen die op enigerlei wijze bij de kerk betrokken is, een gedegen ledenadministratie te beheren.

DESASTREUZE GEVOLGEN

Dit voornemen kan niet zonder gevolgen blijven. Dat valt te raden. Mensen zullen dus minder te bereiken zijn en ook minder snel geneigd zijn contact op te nemen, hetgeen zich zal vertalen in een afnemende opbrengst voor de kerkbalans en kleiner wordende geloofsgemeenschappen. Hierdoor zal uiteindelijk de kerken ook minder aan goede doelen kunnen besteden, terwijl de vraag om financiële ondersteuning van mensen alleen maar toeneemt. Er zal daardoor sneller een beroep op de lokale c.q. landelijke overheid worden gedaan om toch in de behoeften te voorzien, want ze zijn er namelijk wel!

SELECTIEVE OVERHEID

Een ander punt is de ogenschijnlijke selectiviteit waar de overheid zich nu van bedient. Het is algemeen bekend dat bijvoorbeeld pensioenfondsen, sportclubs, de GGD maar ook de Nederlandse Spoorwegen kunnen putten uit de Basisregistratie Personen (BRP).

Het lijkt erop dat er specifiek een keuze is gemaakt met betrekking tot de kerkgemeenschappen. Dit lijkt gezien het bovenstaande op zijn minst op een mate van voorkeur wat, in het licht van gelijkheid maar ook in het kader van de komende verkiezingen, de overheid als hoeder van de samenleving geen goed zal doen.

Mensen moeten volgens de overheid bij bijvoorbeeld een verhuizing hun eigen keuze kunnen maken of ze dit kenbaar maken. De praktijk leert echter dat mensen daar in het algemeen onvoldoende mee bezig zijn. Hoe vaak komt het niet voor dat mensen vergeten verhuisberichten te versturen als het bijvoorbeeld om abonnementen gaat. Een gedegen administratie voorkomt dit in veel gevallen. Let wel, de groep waarover het gaat betreft zo'n 6 miljoen mensen. Nog geen 1 procent van de ontvangers

ergert zich aan het op de deurmat vallen van een kerkbrief.

TWEE SPORENBELEID

Een heel ander punt is het ogenschijnlijke tweesporenbeleid van de overheid. Daar waar zij zich enerzijds verantwoordelijk voelt voor het voortbestaan en de overdracht van religieus erfgoed voor komende generaties (lees Agenda Religieus Erfgoed), maakt zij het aan de andere kant deze instanties

moeilijk om een gedegen overzicht te behouden over hun leden. Het zijn de leden die deels de kerk bezoeken, ondersteunen en er in de praktijk voor zorgen dat deze kerken levensvatbaar blijven en zodoende kunnen overleven en voortgaan in komende generaties en wel met hun oorspronkelijk

bedoelde bestemming, namelijk het zijn van een Godshuis met een vitale geloofsgemeenschap.

RESUMÉ

De overheid is voornemens de koppeling tussen de BRP en SILA te verbreken. Hierdoor wordt voor de kerkgemeenschap de verblijfsstatus van meer dan 6 miljoen aangeslotenen moeilijker controleerbaar. Een verstoord contact kost niet alleen de geloofsgemeenschap maar juist ook de overheid extra geld met alle maatschappelijke gevolgen voor goede doelen van dien.

Kerkbalans levert jaarlijks ruim 175 miljoen euro op, nog los van de uren en kosten van vrijwilligers die daarbij worden ingezet. Met andere woorden, kerken leveren een essentiële bijdrage aan de samenleving als het o.a. om maatschappelijke zorg gaat. De koppeling BRP/SILA is hierbij van bijzonder belang.

Gaat deze koppeling verloren dan lopen de inkomsten vanuit de geloofsgemeenschappen terug en de vraag naar geld bij de overheid loopt dan vanzelfsprekend op.

De overheid is er voor alle burgers. Een terugtrekkende overheid heeft nog steeds de taak om haar onderdanen, waaronder de maatschappelijke organisaties, gelijk te behandelen.

Door de ontkoppeling wordt dit gelijkheidsbeginsel met voeten getreden.

Tegelijkertijd is het dezelfde overheid die zich als hoeder van kerkelijk erfgoed opwerpt zonder daar veel voor te willen betalen. Bovendien laat het fiscale klimaat te wensen over als het gaat om kosten voor instandhouding van (kerkelijke) monumenten.

Wij roepen u op om de ontkoppeling van BRP naar SILA niet door te zetten en hierover een gedegen reactie naar de Tweede Kamer te sturen en niet te berusten in een schijnredenering van overbezorgde leden daarvan.